Ενεργειακοί τόποι: Μία ακόμη νεοεποχίτικη δοξασία (Πρωτ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Λέκτωρ Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 13 Φεβρουαρίου, 2013

Με αφορμή τα ανορθολογικού χαρακτήρα, νεοεποχίτικης και αποκρυφιστικής προέλευσης σενάρια για το τέλος του κόσμου το Δεκέμβριο του 2012, από τα διάφορα ΜΜΕ προβλήθηκαν έντονα κάποιοι τόποι, που παρουσιάζονταν ως χώροι προστασίας, γιατί, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς αυτών, που κατέφευγαν σ' αυτούς, είναι «ενεργειακοί τόποι ή σημεία».

Η χρήση αυτής της ορολογίας, μας υπενθυμίζει το γεγονός ότι αποτελεί βασική πρακτική των εκπροσώπων της Νέας Εποχής να χρησιμοποιούν αδιακρίτως, μαζί με τους θρησκευτικούς και τους αποκρυφιστικούς όρους και επιστημονική ορολογία, με μία όμως διαφορετικού είδους νοηματοδότηση των διαφόρων επιστημονικών όρων (Βλ. H. Hemminger, New Age und Naturwissenschaft, στο K. Bannach - K. Rommel (Hrsg), Religiöse Strömungen unserer Zeit, 4η έκδ, 1992, σ. 32).

«Ενεργειακοί τόποι ή σημεία» στο χώρο της λεγομένης Νέας Εποχής θεωρούνται, περιοχές, τόποι ή αντικείμενα, που υποτίθεται ότι έχουν μαγικές ή μυστηριώδεις ή υπερφυσικές δυνάμεις και εκπέμπουν θετική ενέργεια. Σύμφωνα με μία άλλη εκδοχή είναι τόποι παρουσίας πνευμάτων της φύσης.

Σύμφωνα με την πρώτη νεοεποχίτικη εκδοχή, η ενεργειακή προστασία είναι υπαρκτή μεν, μυστηριώδης δε, προερχόμενη από την παγκόσμια ζωτική ή συμπαντική ενέργεια, που περικλείεται στη φύση. Κατά τη δεύτερη εκδοχή η προστασία προέρχεται από τη δύναμη των πνευμάτων, που υπάρχουν σε τέτοιους τόπους.

Βουνά, ιερά άλλων θρησκειών, διάφοροι τόποι π.χ. το Stonehenge στην Αγγλία, ακόμη και ναοί αρχαίων ειδωλολατρικών θρησκειών σ' όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη της γης, κατά τους θιασώτες της Νέας Εποχής, είχαν εντοπιστεί ήδη από την αρχαιότητα ότι αποτελούσαν ενεργειακούς τόπους, γι' αυτό πολλοί εξ αυτών επιλέχθηκαν και ως χώροι λατρείας.

Για όλα αυτά τα ενεργειακά σημεία ή αντικείμενα η μυθολογία της Νέας Εποχής υποστηρίζει ότι η οποιαδήποτε σχέση ή επαφή μαζί τους προκαλεί άμεσα σύνθετα συναισθήματα, δέους, φόβου και μυστηρίου. Η επιχειρηματολογία του ιδίου χώρου επεκτείνεται περαιτέρω διατυπώνοντας θέσεις ότι οι λεγόμενοι ενεργειακοί τόπου γίνονται αφορμή για την απόκτηση διαφόρων μυστικιστικών εμπειριών.

Μία από τις πλέον διαδεδομένες μορφές μυστικιστικών εμπειριών σε τέτοιους τόπους είναι λ.χ. η αίσθηση παρουσίας μίας εμπειρίας φωτός και διάφορα ανεξήγητα φωτεινά φαινόμενα.

Αν αξιολογήσουμε, από χριστιανικής πλευράς, τους νεοεποχίτικους ισχυρισμούς περί ενεργειακών κέντρων χωρίς δυσκολία διαπιστώνουμε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μία αποκρυφιστική προσέγγιση, που μπορεί να εντυπωσιάζει αδαείς ή μπερδεμένους πνευματικά ανθρώπους ή δεισιδαίμονες, αλλά δεν μπορεί να παραπλανήσει τους χριστιανούς.

Η πατερική ασκητική γραμματεία μας έχει πληροφορήσει επαρκώς για την ύπαρξη και απατηλών, δαιμονικής προέλευσης, φωτοφανειών. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, ένας εκ των πλέον λαμπρών και απλανών εκφραστών της αγιοπατερικής εκκλησιαστικής διδασκαλίας, συνοψίζοντάς την κατά τρόπο αψευδή και αδιάβλητο, μας υπενθυμίζει διαχρονικά ότι: «Ημείς δε από των εφ’ ημών εν πείρα γεγονότων ημετέρων πατέρων διδαχθέντες, ουκ απλανείς νομίζομεν τας αισθητάς φωτοφανείας» (Προς Ακίνδυνον Αντιρρητικός 7, 12, 47).

Επίσης είναι αυτονόητο ότι οι χώροι των αρχαίων ειδωλολατρικών ναών σε όλη τη γη, που το νεοεποχίτικο και αντιχριστιανικό φρόνημά τους παρουσιάζει ως ενεργειακούς τόπους δήθεν προστασίας για τους χριστιανούς, στο παρελθόν υπήρξαν χώροι λατρείας δαιμόνων (Ψαλμ. 95, 5), ενώ σήμερα είναι ιστορικά πολιτιστικά μνημεία.

Στην Παλαιά Διαθήκη βλέπουμε ότι τόποι ιεροί και θυσιών προς τους διάφορους ειδωλολατρικούς θεούς αποτελούσαν οι λεγόμενοι υψηλοί τόποι, που ευρίσκονταν πάνω σε βουνά, λόφους κ.λπ. Σύμφωνα με τις νεοεποχίτικες δοξασίες ήταν ενεργειακοί τόποι. Σύμφωνα, όμως με την Αγία Γραφή ήταν πραγματικότητα βδελυκτή και απορριπτέα από τον Θεό (Δευτ. 12, 2-3. Ιερεμ. 2, 20-25. Ιεζεκ. 16, 23).

Αποτελούν αδιάψευστη απόδειξη του γεγονότος της απώλειας της αληθινής θεογνωσίας του μεταπτωτικού ανθρώπου καθώς, όπως πολύ χαρακτηριστικά το προσδιορίζει ο μέγας Αθανάσιος: «ηπάτων οι δαίμονες τους ανθρώπους, Θεού τιμήν εαυτοίς περιτιθέντες» (Περί Ενανθρωπήσεως, 55).

Στις ημέρες μας, που η νεοεποχίτικη σκοτοδίνη αποπροσανατολίζει και παρασύρει

πλήθος ανθρώπων, όπως έκανε στα αρχαία χρόνια ο Γνωστικισμός, είναι περισσότερο επίκαιρος από άλλες εποχές, ο παύλειος λόγος προς τους Θεσσαλονικείς: «Κανείς μη σας εξαπατήσει με κανένα τρόπο» (Β’ Θες. 2, 3).

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος", 25 Ιαν. 2013)